

stilling af eller Overenskomst med Udgifveren, og at Sidstnævnte da bærer Udgifterne, og Afstcoen ved Udgivelsen, og ligesom Udgifveren selvfølgelig hyppig har kaldt hele Foretagendet til Live og vel ogsaa bliver Eier af de paagjældende Plader, Steen m. v. samt i alt Fald vil have den væsentligste Interesse i, at Arbeidet ikke ulovlig eftergjøres, saaledes synes det ogsaa billigt, at Beskyttelsen i det Hele overgaar til ham.

Er et saadant Kobberstik, Steenryk m. v. en Gjengivelse af en Andens originale Kunstværk (hvorved det er et Selvfølge, at Efterligneren hertil maa erhverve Tilladelse fra den, der har udført Originalen, forsaavidt saadant Samtykke efter Bestemmelserne i § 2 er nødvendigt), er det klart, at saadan Efterligning ikke bør kunne hindre Andre i paa samme eller lignende Maade selvstændig at efterligne det originale Kunstværk, naar de forøvrigt dertil ere berettigede, thi Udgifverens Krav kan ikke gaa videre, end at sikkes imod, at selve Efterligningen atter eftergjøres.

ad § 4.

Da Bygningstegninger kunne have meget kunstnerisk Værd og ofte have krævet betydeligt Arbejde, og da en Arkitekt, som har leveret en Tegning til en bestemt Bygning, ikkun kan antages at have indvilget i, at hans Tegning af den, som har ydet ham det for samme betingede Bederlag, benyttes til det enkelte opgivne Bygningsarbejde, bør Arkitekten formeentlig ved Lovgivningen være beskyttet imod, at hans Arbejde uden hans Samtykke benyttes af Uvedkommende til Bygningsforetagender. Ligesom man imidlertid har anseet det tilstrækkeligt, at Beskyttelsen kun hjemles Kunstneren for hans Livstid, saaledes har man troet at burde foreslaae, at det fornødne Samtykke til den heromhandlede Benyttelse af en Bygningstegning skal antages at være givet, naar Tegningen er offentliggjort af Kunstneren selv eller med hans Minde, idet saadan Offentliggjørelse er afhængig af Kunstneren selv, og det, navnlig naar Offentliggjørelsen med hans Samtykke er foranstaltet af Andre, netop oftere er Hensigten, at slike Tegninger skulle tjene til Monstre for Indretningen af Bygninger af en vis Art, saasom Meierigaarde, Ladebygninger m. v.

ad § 5.
 Byfr. ovenfor.
 ad § 6.

Idet man med Hensyn til Bestemmelserne i denne § ligeledes maa henvise til de foranførte almindelige Bemærkninger, skal man forsaavidt det er foreslaaet, at Eftergjørelse af en Andens Kunstværk ved Tegning i intet Tilfælde de jure skal være betinget af Kunstnerens Samtykke, kun tilføie, at det vel, naar det er et Maleri, som gjengives ved Tegning, maa siges, at Gjengivelsen til en vis Grad hører til samme Kunststykke som Originalen (jfr. § 1); men at der dog neppe vil kunne paaføres Kunstneren noget som helst Tab ved en saadan Gjengivelse, og at Forskjellen imellem denne og Originalen er saa væsentlig, at der ikke synes at være Foie til at betinge Efterligningens Lovlighed af noget Samtykke fra Kunstnerens Side.

ad § 7.

Lignende Undtagelser som de i denne § foreslaaede findes i flere fremmede Staters Lovgivelser, og der er formeentlig al Anledning til ogsaa her at fastholde samme.

Hvad saaledes angaar de under a nævnte Kunstværker m. v., da synes disse paa Grund af deres Tilgængelighed for Alle i den heromspurgte Henseende at maatte være bleve publici juris, og der er saameget mindre Foie til at betinge Lovligheden af deres Eftergjørelse af noget Samtykke fra Kunstnerens Side, som man blandt andet derved vilde saagodtsom umueliggjøre enhver Afbildning af Byer eller enkelte Partier af samme.

Den under b omhandlede Benyttelse af et kunstnerisk Arbejde ligger udenfor det Diemed, hvori det nærmest er frembragt, og medens der ikke lettelig derved kan paaføres Kunstneren nogen Skade, vil den uhindrede Adgang til saadan Benyttelse være af stor Betydning for Smagens Forædling hos Fabrikanter og Haandværkere.

Ogsaa i de under c anførte Tilfælde er Diemedet med Gjengivelsen ganske eller tildeels et andet end det veent kunstneriske, hvortil kommer, at Udgivelsen af de heromhandlede